

ДІЛО

ВИХОДИТЬ ЩОДНЯ РАНО

РЕДАКЦІЯ І АДМІНІСТРАЦІЯ:
Львів, Ринок ч. 10, II. пош.
Числовий 504-060.
Конто почт. шваб. 143.322.
Адреса для телеграм:
„Діло“ Львів.
Головний Редактор прий-
має від 11—12 год. перед-
полуднем.
Рукописи не звертаються.

ПЕРЕДПЛАТА В КРАЮ:
Місяць 1-00 зод.
Чвертьріччя 3-00 „
Півріччя 5-00 „
Річно 9-00 „
ЗА ГРАНИЦЕЮ:
В Америці 1 долар, фран-
ції, Голландії, Бельгії 20 фр.
фр., Чехословаччині 30 ч. к.
— в усіх прочих краях по
7-50 зод.

Телеф. Редакції: 29-42.
Друкарні: 29-24.
В СПРАВІ ОГОЛОШЕНЬ
ЗВЕРТАТИСЯ ДО АДМІНІ-
СТРАЦІЇ.
ЦІНА ОДНОГО ПРИМІРНИКА
20 сот.

Мін. Бек їде до Берліна.

ВАРШАВА, 2. 7. ПАТ. На прохання німецького уряду, яке надійшло вже давніше, міністер акордонних справ Бек приїде до Берліна в середу 3. липня ц. р., де побуде два дні.

Під час поїзду у Берлін мін. Бека прийме канц. Гітлер, з мін. Беком їде директор кабінету М. Лубовський, секретар Фридрих. Незабаром по

візиту у Берлін мін. Бек з дружиною поїде до одного з німецьких живців, де родина міністра залишиться на лікування. Візита мін. Бека у Берлін є новим доказом затіснення добросусідських взаємин між Німеччиною і Польщею.

Подорож мін. Бека до Берліна є відповіддю на візиту прем. Герінга і мін. Геббельса у Варшаві.

Французько-німецькі переговори?

БЕРЛІН, 2. 7. ПАТ. З добре поінформованих німецьких джерел повідомляють, що французька нота у справі інтерпретації Німеччиною фран-
цузько-східного договору, яку тиждець тому склали на Вільгельмштрассе обіймає пропозицію, щоб зачати безпосередні французько-німецькі переговори.

Німеччина узагалом відповіла від того, чи

будуть вистарчальними аргументи, які дала французька нота за доказ, що французько-східний договір не спричинить нової інтерпретації льонварненського договору.

Водночас говорять, що в „Форіа Офіс“ і британським мін-ством лютунства приготувались тепер до того, щоб розпочати переговори на тему лютунського договору.

Мін. Іден про свою подорож до Парижа і Риму.

Мін. Іден склав у понеділок в палаті громад. збору про свою дипломатичну подорож до Парижа і Риму. Метою подорожі до Парижа було поінформувати французький уряд про причини і умовини, які спонукали британський уряд підписати морський договір з Німеччиною. Другим завданням було обдумати заходи, щоб довести до розв'язки всіх справ, про які згадується у льондонській заяві з 3. лютого ц. р.

Мін. Ідвалль широко висловив погляд французького уряду про підписання морського договору з Німеччиною. Одночасно вказав на наслідки,

до яких доведе цей договір при розв'язці різних європейських проблем. Нарешті вказав, що тільки при тісній співпраці В. Британії з Францією властиво розв'язати такі проблеми, як лютунський, східний і середньо-європейський пакт та справу розбродження.

Ці самі справи були темою нарад з Мусолінієм у Римі. Хоч всі три уряди не прикладають до всіх цих проблем такого самого значіння і не мають їх розв'язки, проте у свободних переговорах з іншими урядами властиво розв'язати ці проблеми.

Мусоліні відкинув пропозиції В. Британії в справі Абіссинії.

Під час розмов з Мусолінієм у Римі мін. Іден, словив затривоження свого уряду з приводу гострення італійсько-абіссинського конфлікту, му, що політика В. Британії спирається на Ліг Наций, британський уряд не може байдуже споглядати події, які можуть змусити на відсутності Ліг Наций. Крім того прилюдна італійська оцінка має теж великий вплив на цю справу. З цих то причин британський уряд закликався, чи не здалось би знайти мирної розв'язки цього конфлікту. Щоб наразі зліквідувати італійсько-абіссинський конфлікт, британський уряд згодився відступити Абіссинії смугу території з британської колонії Сомалі і дати доступ Абіссинії до моря. Зате Абіссинія пішла би

на територіальні і господарські уступки Італії. Британський уряд не вимагав зате ніякої винагороди від Абіссинії.

На жаль — заявив мін. Іден — Мусоліні не прийняв цієї пропозиції британського уряду за основу розв'язки конфлікту.

КАІРО, ПАТ. З Адіс Абеби повідомляють: Нагаб Паша, колишній генерал турецької армії, розглядає стан армії й адміністрації і виїхав до пордону. Ген. Нагаб має 70 років. З весною 1918. р. з турецькою армією захопив ціле побережжя Чорного Моря, яке заняли російські війська. Цар Абіссинії не призначив покищо нікого на чальним вождом своїх військ.

В. Британія не покине Абіссинії.

ЛОНДОН, 2. 7. ПАТ. Вчорашній виступ мін. Ідена і Горе в палаті громад. у справі Абіссинії викликав велике вражіння. Преса вказує на безкорисну оферту Англії, яку Мусоліні відкинув, хоч німе само предложення й доважує, що В. Британія дуже зацікавлена тією справою, хоча й боронити престиж Ліг Наций. Підкреслюють тут злесткований тон виступу британських міністрів, який доважує, що В. Британія справи не покине. В деяких парламентарних колах британську оферту відступити порт Заяля Абі-

ссинії, щоб склонити Італію прийняти компроміс з Абіссинією, гостро атакують і є голоси, які накликають на уряд за те, що зробив того рода оферту без згоди парламенту. В політичних колах вказують на ослаблення позиції Ідена, якого частина анг. преси явно вже обвинувачує в тому, що він був готовий британську територію й британських громадян віддати нецивілізованій Абіссинії і з військом британців зробити абіссинських невольників.

Летунські наради в Лондоні.

ПАРИЖ, 2. 7. ПАТ. Брит. міністер закордонних справ Горе в державний відсекретар для лютунства Сассон відбуду конференцію в колах лютунства і лютунського Льоварна. Під тієї розмови розглядали французький

проект, доручений у квітні і німецький поданий до відома в останнім часі в Лондоні. Отвердили, що брит. кабінет допускає можливість одного або більше пізніших договорів про виконання загальної умови

Гостра большевицька нота проти Японії.

ОСКВА, 2. 7. ПАТ. Преса помічує ноту, яку мін. Гроті, яка протестує проти того, чимось виявилася на ріці Амур дві російські канонерки і в той спосіб поруши-
територіальні води СССР. Нота зазначає, вважаючи на остероження канонерки проти свою подорож і робили фотографії цих берегів. Нота вичислює теж інші ви-
наслідки російської території. З по-

чатком мін. місяця 20 японських військ зробили засідку, в якій загинув командант російської сте-
жі. В іншій випадку відділ 40 японських жовні-
рів з двома старшинами перейшов коло стації По-
гранічна кордон і деякий час був на російській території. Нота вказує налію, що японський уряд зрадить, щоб такі випадки не повторю-
вались, бо вони можуть спричинити повні на-
слідки

Перед виїздом на вакації

Не забудьте обезпечити свійого маш-
кування від крадежі із зломом в

Товаристві взаїмних обезпечень „ДНІСТЕР“,
у ЛЬВОВІ, вул. РУСЬКА ч. 20.

На переломі.

Бойкот виборів, чи участь у них?

В доповненні нової польської конституції з 24. квітня ц. р. ухвалено в сеймі в останніх днях червня ц. р. три законопроекти: виборчу ординацію до сейму, виборчу ординацію до сенату і закон про вибір президента держави — голосами Безпартійного Більшу співпраці з урядом проти голосів цілої сеймової опозиції — отже і проти голосів незалежних українських послів. Засідання сейму з 28. червня ц. р. на якому прийнято у третьому читанні проект виборчої сеймової ординації, було — здається останнє у теперішній сеймовій календарі, — бо сенат мабуть не поробить у згаданих проектах ніяких змін і прийме їх у цілості у сеймовій редакції. Неважко зрозуміти ті проекти у „Вістнику Законів“ вже як обов'язуючі закони і около подовини липня ц. р. розв'яжуть сейм і сенат, а вслід за тим розпишуть вибори до тих законодавчих установ вже на основі нового виборчого права — мабуть на вересень ц. р.

Новий польський державний устрій зриває майже зовсім з демократизмом, парламентаризмом і лібералізмом, які відомі були у довоєнних конституційних державах та ще сьогодні існують у сусідній Чехословаччині, Швейцарії, Франції, Англії, Бельгії, Голландії і скандинавських державах та доказують, що демократія і парламентаризм ще таки не відповіли своїй останній пісні.

Нова польська конституція вводить у життя т. зв. польську устроєву державну систему, що стає поруч устроєвих систем: соціалістичної, фашистської і гітлерівської, не будучи подібною до жодної з них, хоч деякі ідеї і форми перейняла від кожної. Твориться тоталітарність і омінітетність держави, яких зовнішнім репрезентантом буде президент держави з такою компетенцією вже силою самої конституції, якої на основі устроєвих законів даної держави не має ні Сталін, ні Мусоліні, ні Гітлер, ні Рузвельт і очевидно, ні один конституційний монарх.

Усе майже публічне життя в Польщі опиниться тепер під непереможною кермою держави. В практиці буде це означати омінітетність державної бюрократії. Роль будучого польського парламенту буде значно обмежена. А всеж П нехтувати не можна, зокрема нам, українцям.

Тут приходжу до практичного питання. Уже в найкоротшому часі розпишуть вибори до сейму і сенату і перед нашим громадянством встане питання, чи брати в них участь, чи їх збойкотувати, як це було в листопаді 1922 р. Радикальним гаслом, не без деякої навіть політичної логіки, а в додатку і симпатичним у деяких наших кругах, було би гасло бойкоту виборів. У декларативній формі проголосила його вже зі сеймової трибуни польська народова демократія й українські соціалістично-радикальні й інші польські опозиційні партії, передовсім ліві і соціалісти, у цій справі ще досі ясно не висказалися. Про це рішати швидко йти партійні установи. Однак можна припускати, що люди, які досі найчастіше перебували в проу-
рядовий табір, згодяться таки з урядом, дадуть гарантії здобуття відповідної кількості мандатів і візьмуть участь у виборах. Трудніше це сказати про соціалістів, що бояться конкуренції наступальних послідовно на них комуні-

1612

місті. Жиди, у цьому і сіоністи, як слідно це в голосу посла д-ра Розмарина у варшавському „Моменті“, ставити до соймових виборів і перевести своїх мандатів, очевидно, з ріжних жидівських угруповань. Це буде тому, бо — як можна думати — уряд не допустить до виключного сіоністичного монополізму на жидівській вулиці, тим більше, що і значна частина жидів собі його не бажає. Відомо теж згорі, що не так дуже слабе в центральній Польщі і на сході комуністичне підпілля проголосить бойкот виборів і буде активно у цьому напрямі працювати.

Нова виборча ординація до сойму і сенату є тільки льогічним розробленням нового польського держ. устрою. Оба виборчі закони кривдять нас, українців, неомірно, а виб. ординація до сенату, ставить нас фактично поза скобки, що і піднесено у промовах наших речників у соймі. Виборчу геометрію зроблено так, що викроєно 23 виборчі соймові округи на усіх 104, де українське населення є у такому числі, що теоретично беручи, могли би там вибрати по одному своєму посланцю — отже разом 23 послів на усіх 208 або 11 при. Іншими словами, в теорії, не у сучасній практиці, могли би ми вибрати 23 послів, якщо б у кожній виборчій окрузі були на листі наші кандидати і участь наших виборців в голосуванні на них була дуже значна. Та це тільки в теорії, хоч і тут теоретичне число 23 українських мандатів є майже на половину менше, що припало би нам на підставі дійсного процентного ключа українського населення в Польщі.

Тим 23 соймовими виборчими округами з достаточним числом до вибору одного українського посла є округи: ч. 53 Берестя над Бугом, ч. 54 Кобринь і ч. 55 Пінськ — всі три у польському воевідстві; далше: ч. 56 Луцьк, ч. 57 Ковель, ч. 58 Сарни, ч. 59 Рівне і ч. 60 Кременець, всі п'ять на Волині; в решті в Галичині: ч. 61 Тернопіль, ч. 62 Золочів, ч. 63 Бережани, ч. 64 Бучач і ч. 65 Чортків — всі п'ять тернопільського воевідства; ч. 66 Станіславів, ч. 67 Кодомия, ч. 68 Калуш і ч. 69 Стрий зі станіславівського воевідства та ч. 72 Львів повіт, ч. 73 Сокаль, ч. 74 Перемишль, ч. 75 Дрогобич, ч. 76 Самбір і ч. 77 Сянік з львівського воевідства. Судячи по дотеперішній практиці, з тих мандатів не дістанемо ні одного у польському воевідстві. На Волині буде мабуть 5-ох інкамерованих українців, з можливістю зміни деяких дотеперішніх осіб. Це, здається, не змінить теж сучасного волинського режиму, який так яскраво і безпощадно скритикував варшавський консервативний „Час“ ч. 172 з 25 червня ц. р. у передовій статті під наголовком „Два політичні кресові“, що її зреферовано в „Ділі“ ч. 169 з 29. червня ц. р.

Лишається для нас 15 східно-галицьких виборчих округ без двох округ міста Львова (ч. 70 і ч. 71), на які ми, здається, не можемо рахувати. Але і в тих можливих 15 виборчих округах не легко буде попасти українському незалежному кандидату на список соймових кандидатів, що його вирішують окружні вибор-

чі збори делегатів територіальної самоуправи і професійних організацій. До цього треба відповідної підготовки і на місцях і у проводі.

Та все те у більшій частині виборча техніка і тактика, що самі собою не вирішують ще засадничого питання, йти нам до виборів, чи не йти і вибори збойкотувати. Таке питання було вже перед нами в 1922 р. Тоді рішено і переведено бойкот соймових і сенатських виборів і це сталося відомими жертвами тисячів арештованих наших найсвідоміших громадян. Збойкотування згаданих виборів ріши міжпартійний зїзд передових діячів з краю в серпні 1922 р. у Львові, якого абсолютна більшість заявила за виборчою абстиненцією. Сталося це під натиском тодішнього галицького еміграційного уряду у Відні, а мотивами були невирішені ще юридично у міжнародно-правному розумінні взаєми Східної Галичини до Польщі. Для ствердження історичної точності згадаю тут, що була на цьому зїзді дуже поважна числом меншість, до якої належав і я, що була проти виборчого бойкоту і то як раз для оборони і успішнішого збереження широкої правно-державної окремішності Східної Галичини навіть і на випадок її правового прилучення до Польщі. Одиак ця меншість піддалася зголяно більшості зїзду в ім'я національної дисципліни і солідарності і тоді цілий український незалежний табір пішов одною лавою за виборчим бойкотом.

Сьогодні з історичної перспективи може кожний з наших громадян сам осудити, де була тактично-політична рація — у більшості чи меншості. Виборча лекція з 1922 р. повинна нам і нині придатися. Вправді внутрішні відносини в Польщі є тепер інші, як були перед 13 роками, зовсім інша конституція і не демократичне виборче право, та і не ті самі наші власні політичні мотиви. Нема передовсім цієї нерозривної єдності нашого політичного національного

Фотографувати на феріях

43/916 найдешевше апаратами і матеріалами 6—10

з „Фото-Радіо-Палас“ Львів

Марійська площа ч. 8. (Дім Шпрехера)
Поспішна Робітня Аматорських Робіт.

Наради сенатської комісії над виборчою ординацією.

ВАРШАВА, 2. 7. ПАТ. Вчора пополудні почалися наради конституційної комісії сенату над проектом виборчої ординації до сойму. Референт сен. Левенгерд обмежився тільки до характеристик змін у проекті, які прийняв сойм і постановив внесок, щоб прийняти текст проекту ординації, який устійнився сойм. У загальній дискусії промовляли проти проекту представники поодиноких опозиційних клубів, складаючи відповідні зая-

вляння. Зовнішні удари, які стріляли на фронті в Польщі, а не менше шораз сильніше загрозили при повній відсутності в урядових колах якихось конструктивних цілей у великому українському питанні, врешті при недостатці у нас самих донедавна реальної на нині політичної програми — не дали нам позитивних політичних успіхів в Польщі.

Такий стан був пригідним відложенню вирішення у нас своєрідної психіки і політичної тактики до націоналістичного підпалювання. Вони не дуже то корисні для виборчої активності, якщо візьмемося до уваги волю ще у нас поширений політичний приміам, а навіть живу ще демагогію та відсутність у деякого з наших провідних діячів політичної відповідальності. Оцінюючи те, що треба рахуватися з фактом, що часом, крім зі соймової трибуни нашими соціалістами і радикалами, може знайти резонанс не тільки їхніх партійних колах. Підхоплюють його і націоналісти і т. д. Фронт Національної Єдності тут вже самозрозуміло, — наше відношення до сільської комуністи.

Чи з уваги на все те маємо піддатися тимчасовому гаслові бойкоту виборів? Думаю навпаки! Мусимо заздалегідь приготувати наше громадянство до участі у виборах та зробити всі можливі заходи, щоб вони сервісних обставин випали для нас можливі як найліпше і щоб нашими репрезентантами у польському парламенті були люди, що мають довіру нашого громадянства і, що кож найме, почуття великої відповідальності перед дальшою нашою історією. Іншими нашими репрезентантами будуть номінальні українці, це вже було в 1922—1927 рр., що їх вибери не інші чинники, як свого часу вибери татари. Будуть це не пооди, а „післямці“, що заступатимуть інтереси тих, хто їх вислав.

Не менше мусимо вважати і на загальні українські політично-національні інтереси.

Ми політично за збогі, щоб дозволити собі на люксус бойкоту виборів і на мою думку, можемо повторити того, що зроблено в серпні 1922 р.

Завданням політичної тактики і досвіду цього проводу буде перевести відповідну постановку до виборів, щоб дістати належну і політично-партійну парламентарну репрезентацию.

Д-р Степан Баран.

БАРБЕЙ Д'ОРЕВІЛІ.

11

Поза партією віста.

(Докінчення.)

— Ваша правда — відповів я, ще глибше затаївши в собі все те, що я знав більше у цій справі від нього — це залишиться навіки тасмницею і було б навіть добре кинути на неї ще густіший серпанок аж до часу, коли про неї ніхто не згадуватиме і словом.

— Поправді — говорив він далі — є на світі тільки дві особи, що знають дійсний стан, та навіряд, чи вони подадуть його до прилюдного відома — і при цьому всміхнувся кутком своїх уст. — Один це Мормор Каркоель, тепер в Індії, куди виїхав з валізою повною золота, що виграв у нас у карти. Його не побачимо ніколи. Другий —

— А другий? — спитав я здивований.

— Ага, другий — при цьому підморгнув оком, переконаний, що робить це дуже дотепно — за якого можна ще менше боятися. Це сповідник графині, анжето, той грубий абат Труден, що він, незалежно перебісав на вище становище

Мене вразила думка, що кинула краще, ніж інші подробиці світло на цю жінку так природно замкненої вдачі, яку такий спостерігач в окулярах як Тарсіс, називав лицемірною за те тільки, що вона зуміла поставити свою енергійну волю понад усі пристрасті, мабуть на те, щоб подвозити своє метушливе щастя. Кажу до Тарсіса:

— Ви помились, шеваліє. Смерть, наближуючись до тієї жінки, що повинна була жити в XVI-ому віці в Італії, а не в нашому нинішньому, не могла б зірвати печаті із замурованої її душі. Графиня Стассевіль умерла так само, як душі. Голос священника розбився об цю непрохливу вдачу, що азіла із собою тасмично-никливу вдачу, що азіла із собою перелити своє у могилу. Якби вона зміла була перелити своє каяття у серце представника вічного милосердя, то в її жардинієрі не було б аніж нічого”.

На цьому оповідач закінчив історію того роману, що нам був прибув і з якого взяв нам лише те, що сам знав, — кінчики зверху. Всі мовчали зворушені. Кожний залишався із своєю думкою і власною увагою доповнював цей дійсний роман на підставі кількох незвичайних подробиць. У Парижі, де так легко дотепом проганяють за двері кожне глибше зворушення — ганиють у салоні, де зібралось веселе товариство, була найкращим доказом, що оповідання залишилось вічним.

— Як прегарно виглядає гра віста партією віста! — сказала баронеса Сен-Анжето, що грала в карти, як стара амбасадорка. — Те, що ви кажете, це дуже правдиве. Правда, вилена тільки наполовину робить більше враження, ніж якщо би попередвертали всі карти і палички як дійсно виглядає вся гра.

— Це фантастика дійсності — сказала важно лікар.

— Ах! — сказала палко панна Софія Ренсталь — життя нагадує музику: вони більше промовляють мовчазними панзами, ніж акордами.

Вона галинула на свою ширю приятельську горду графиню Даміалію, з неварушним бюстом, як гризла кінчик свого віяльця із слонові кістки інкрустованого золотом. Що можна було помітити у блакитно-стасевих очах графині? Я побачив її лиця, тільки плечі, що злегка вкриті перлинами поту, заступали її лице. Кажали, що вона так само, як графиня Стассевіль мала силу зохвати неодну пристрасть і не одне щастя.

— Ви поспували мені мої улюблені аїти — сказала баронеса Маскрані, звертаючись до оповідача. І азамавши цілком незвичну тонацію яку виїзла вона злого свого корсету, розкинула останки з якоюсь жакливою жріливістю:

— Пропало! не буду вже більше розповідати!

Військова нарада на Кремлі.

Віденська преса пише, що на Кремлі відбулася кількогодина нарада, в якій брали участь: Сталін, Лівінков, Ворошилов, Тугачевський і ген. Байкер. На нараді обговорювали висіди переговорів генеральних штабів Франції і СРСР у

справі безпеки в передущій і західній Європі. Головною темою наради була справа, яких засобів мають хопитись Франція і СРСР на випадок збройного конфлікту Німеччини з якоюсь європейською державою.

Ворошилов і Тугачевський висловлювали погляд, що Італія і Франція можуть одночасно оборонити кордон Австрії і Чехословаччини перед німецькими військами. На нараді рішили теж порозумітись з генеральними штабами Франції і Чехословаччини у справі безпеки наддунайських країв.

При зміні адреси просимо подавати й стару адресу.

Зміна адреси і зод. Можна прислати пошто-
вими марками.

Новий удар проти Рузвельта.

ВАШИНГТОН. 2. 7. ПАТ. Домогання през.
Рузвельта, щоб розв'язати спілки, які мають
концесії на інституції публічної ужиточності як
газівні, електричні, водопроводи і т. д. сенат за-

твердив. Тому, що палата репрезентантів дома-
гання президента не ухвалила, скінчить засі-
дання поєднуючої комісії обох палат, щоб дійти
до компромісу в цій справі.

Вистава вибраних експонатів з Музею Визвольної Боротьби у Празі.

Від 30. травня до 9. червня 1935 була
в Празі вистава вибраних експонатів з Музею
Визвольної Боротьби України, улаштована Му-
зеєм з нагоди 10-тиліття свого існування, щоб
дати можливість ширшій громадці познайомити-
ся з пам'ятками які зберігаються в Музею. Тому,
що домівка, в якій тепер міститься Музей Виз-
вольної Боротьби України, як відомо, дуже ті-
сна і не лише не дозволяє на влаштування
в ньому якоїсь спеціальної вистави, але не мо-
же вмістити і кільканадцятьох відвідувачів одно-
часно, виставу довелось примістити в одній салі
Мистецько-Промислового Музею, що знаходить-
ся в центрі Праги, напроти чехословацького
парламенту. Біля будинку Мистецько-Промис-
лового Музею на спеціальній шоглі весь час,
поки була ця вистава, мав блакитно-жовтий
прапор, згідно з тим звичаєм, що його додер-
жується Мистецько-Промисловий Музей при
улаштуванні чужонаціональних вистав.

На виставі можна було оглядати і ті па-
мятки, що їх не показано в домівці Музею
Визвольної Боротьби, бо як і більшість пам'я-
ток Музею, лежать вони там запаковані. На
виставі були заступлені всі відділи Музею, крім
музейної бібліотеки та відділу періодичних
друку. Отже були фотографії з життя Україн-
ських Січових Стрілців; праці українців-по-
в'язаних у Німеччині за світової війни (табори

Раштадт, Зальцведель і ін.), численні фотогра-
фії з таборового життя, таборові гроші, фото-
графії з життя Союзу Визволення України;
окрему вітрину займали різні друковані уні-
версали (и ін. Універсал Державної Думи
в Росії з 1906 р. укр. мовою, III. Універсал Центр-
Ради, відозви (серед них декілька українською та
польською мовою з листопадових днів у Львові,
а також прокламації повстанських отаманів
Григорієва та ген. Гулого-Гуленка), накази та
закони; фотографії Третій Український Вій-
ськовий З'їзд у Києві в жовтні 1917 р., „Синь-
панники“, студентська чота, перегляд війська у
1919 р. та ін.), військові шапки, мундури, кулі,
багнети, відзнаки, малюнки одностроїв, образи
І. Іванця; з дипломатичного відділу були ви-
ставлені фотографії з моменту підписання Бере-
стського договору в 1918 р., фотографії доку-
ментів з мирових переговорів між Україною та
Сов. Росією в Києві в 1918 р., фотографії персо-
налі головніших українських посольств і ди-
пломатичних місій в чужих державах; далі бу-
ли фотографії з життя інтернованих україн-
ських воєнків у Чехії та Польщі, зі студентсько-
го життя, портрети визначних українців, що по-
мерли на вигнанні, портрети українських письмен-
ників, розстріляних у 1934 р., фотографії У-
кранської Республіканської Капелі Ол. Коши-

НАЗУСУЗАН ЧІРТСТРІЧ

Вже вийшло 13-е число
ілюстрованого
двомижневіка

23 ілюстрацій!

Стрілецьким шляхом (розмова з редакторами кни-
ги У. С. С., М. Черемшина: На Купала, на Івана. —
С. Гордієвський: Леонід Перфецький. — В. Софронів:
З країни Андерсена. — В. Ласовський: Кар-
менадлі й мистецтво. — Г. Смольський: З Космача
до Парижа. — Із секретів доброго тону. — Летіло
40 сорок...

Ціна числа 50 сот.

АДМІНІСТРАЦІЯ, ЛЬВІВ, РИНОК 10. II. п.

ця, фотографії з життя української еміграції в
Америці; також був заступлений мистецький від-
діл Музею графікою (Г. Нарбут, В. Масютин, В.
Касян, М. Бутович, В. Цимбал, І. Мозалевський,
О. Кравченко, О. Кульчицька, О. Усачов і ін.),
різьбою (С. Колядинський, В. Масютин, В. Ка-
сіян і ін.), образами (О. Грищенко, І. Іванець, М.
Кричевський, С. Колядинський та ін.).

Серед шоденних відвідувачів вистави, пев-
на річ, переважали українці, але досить багато
було й чужинців, головню чехів і німців; були
відвідувачі і з дальших країв, як з Італії та Го-
ландії, а також наші приятелі білоруси та гру-
зини. Всім відвідувачам вистави впорядники
давали потрібні пояснення. Підчас вистави від-
відувачі могли також складати ювілейний дар
на Українські Дім у Празі для Музею Визволь-
ної Боротьби України; серед жертводавців бу-
ло двоє чужинців: п. В. Кукалік і п-і Р. Поль-
акі виразно попросили прийняти і від них по-
жертву.

малюнком: зелений, та яка багата скаля товів,
яка райдужна зелень.

Ми гутурили, та все про простори: о. Ігumen
Заячківський і я про степи Поділля, а Нестор
про зелену Буковину. Пані Іда про свою Ру-
мунію.

А долами тонами фаятів плили співи солов-
ївів, жайворонків.

Зі спеки сонця у чудову прохолоду горішньої
базиліки св. Франческа. Струмком готиком зні-
мається високо стела. По ній беріжками весело
веться орнамент джюгтівської школи. Тієї
самої школи й фрески на стелі. На стінах — два-
дцять шість фресок самого Джютта: історія жит-
тя св. Франческа. А далі — вже лиш тинь, мов
фотографічний негатив, фрески Чімабуе. Пере-
ходимо сходами в долину до долинної базиліки
Франческа. Під цими романськими зводами, а
ція містичній темряві, яку розяснюють лиш об-
личчя Мадон Лйоренцетті, очі Кляри пенала і
душі Сімона Мартініа, живі коліри Джютта у
чотирьох великих фресках над головним престо-
лом, — людина поринає у забуття. Находить за-
буття й у похилений голові Мадонни Чімабуе й
у рятівному залітті ангелів біля Ней. Ще більше
дивної тиші вайде в крилі святого Нуджаря
— під долинною базилікою.

Бути в Ассізї й не відвідати церковці Сан
Даміано, біля якої є монастир, — це все одно, що
бути в Італії й не бачити Ассізї. Сан Даміано, де
душе поезії св. Франческа.

Недалеко — добра верста за Ассізї, на уз-
біччї гори. Стрімкою горою у долину. Посеред
маслинок, яких покручені пні, мов похилений у
розрадмі черці, посеред молодого зеленого віття
винограду, посеред зелені шпелі. Входить із не-
величчю перед церковкою С. Даміана повітря, як-
моще рівними плитами. Низькі три портики, які
створять перед входом до церкви масеньку атри-
бу, двою простою тієї романсько-умбрійської ар-
хітектури, давньої-давньої, своєю сердечністю
розв'язта арки, найкращі, які я колинебудь ба-
чав! Фронтон-церкви і портики це б'рий, простий
кам'як: тут, у сонці, серед піль, де чоловіки не-

бом стають, серед якої зелені маслинок, — цей
сірий тон дуже мелодійний.

В середині церковці — тиша. Ліворуч у ма-
леньких лавках — на дві особи одна лавка —
чотири черниці Клярині вечірні молитви чита-
ють: півгомоном, так тихо, що сонце, яке влива-
ється дверима в церковку, несучи на своїх бас-
ких проміннях запахи піль, — більше гамору ро-
бить. Праворуч, сидить старенький, під ванта-
жем літ похилений чернець. За ними малій хлоп-
чина всією душею молиться.

Вся церковка, яку ще святий Франческо
своїми руками сам наставляв, уся почорніла від
димі свічок та кадиль. Ще десь тремтить полу-
мні свічок Франческа та Кляри, а дим із тих сві-
чок прослався по цих стінах. Над головним пре-
столом висить Розп'яття. Я вперше бачу, скільки
нечуваної сили виразу має те візантійське об-
личчя Христа. Праворуч біля мене на стіні св.
Кляра зпоза віків глядить тими добрими очима
які лише Сімон Мартініа зміг передати. Ліворуч,
у фразузі, давніх віків фресок Мадонні зі Си-
ном і святими. Далі — фрагменти фресок: про-
довжня делікатна рука, коси, одяги. Все за сер-
панком віків. У глибині за престолом малесень-
ка абсида, а в ній фресок Мадонни зі Сином
знімається над крилосом: і крилос той малесень-
кий.

В церковці даліше несеться тихими, але чис-
тими, голосами молитва черниць. Слухаєте й не
думаете покидати цієї церковці: закуреної, ни-
зенької. Де за туману віків лиш Христос гля-
дить тими самими очима, так само, як і тоді, коли
тут до Франческа промовив. Тай св. Кляра вже
віками слухає своїми ясними очима оту молит-
ву черниць.

Біля престолу, праворуч, вузькими, стрім-
кими сходами угору входить до келії св. Кля-
ри: вузьенька, маленька, сірі стіни, лиш угору
йде в безмежжя, у синяву неба, яке є стелею ке-
лії. Тут Кляра молилася. Тут вона, оттам за му-
ром келії, на схилі гори, між виноградниками
та маслиниками, приготувавши для недужого
Франческа хатину з зеленого віття, слухала його,
як він співав свою „Пісню братові Сиону“. Звідсіля гляділа на сині безмежжя долини. Ці

двері, що тепер уже більше схожі на дивну ве-
режку, яку віки виткали, вона зачиняла за со-
бою, за світом.

З келії праворуч кількома стрімкими та ву-
зькими ступнями входить до каплиці; ни-
зенька й тиха-тиха. Єдиний тут гомін, це шорох
крил ластівок, їх передвечірній цвіріт.
Тут вони й гнізда мають, тут вони утрєні та ве-
черні цвірінькають, вибігаючи від часу до часу
віконцем у малесенький портиками обнятий го-
родець. У городці — квіти, зелень, посередній
криниця.

Стомлені душі, що в житті шукаєте правди,
чистої, найбагороднішої поезії та супо-
кою і не находите їх — тут, у Сан Даміано в
Ассізї, найдете її. Не лише супокій, а в супо-
кою й силу найдете тут. Єдиний тут гомін: сон-
це, ластівки, джерельце, що дзвінить у про-
міннях заходячого сонця, мов черниці вечірню.
А ніччю єдиний гомін — джерельце і зорі і, як
коли, рев осла.

Сонце до заходу хилилося. Ми подалися
полевими доріжками до залізничної стациї. Схи-
лом-схилом у долину. Перед нами весняні про-
стори.

Тут весна справді янгольська. На ній лиш
хитон коліру розсміяно-сепіової зелені. У цей
хитон вкладається на ній тонами елегій Сімон
Мартініа. Кожна складка хитону — фрагмент
його душі. Маслиники, мов ранні тумани, що
росоми стеляться долинами. Де-де ці роси бли-
щать на хитоні весни, як зорі на небі.

Не треба в Ассізї Мефістофельського: „Зу-
лилися, хвилино! Ти прегарна!“ Все тут гарне
і завісіди.

Все нижче сходимо на головний шлях. Тут,
там біля стежки зпоза віття вишнірне спалене
сонцем темно-смагляве, поморщове старе облич-
чя живи, то мужики, з якому мигить чорні
очі. Під перші роси, як сонце заходить, хоті
для худібки сміхатись.

В даліх Порціонколя сині. А сонце вигідно
сідає за рубець верху гори...

Рим, червень 1935.

— ПРОСИМО КУПУВАТИ ТІЛЬКИ У ФІРМАХ, ЯКІ ОГолошуються в нашім часописі та просимо покликуватись на оголошення.

— ПОДАЄМО ДО ЗАГАЛЬНОГО ВІДОМА, що всім оповісткам про загальні збори, концерти, відчити, товариські сходни, помертні згадки та вістки особистого характеру міститимемо тільки за оплатою. — Адміністрація „Діла“.

— ПРИЙМАЮ ПАЦІЄНТІВ у моїм заведенні вул. Сикстуська 17 в сезоні літнім від 9—1 і від 3—6.30. В неділю і свята за попереднім зголошенням. НАСС. 1714 2-4

— Найкращі лиси, пелеринки, краватки вико-чуге і поручає Юліян Глушевський, Львів, па-Капітульна 3. Журнали на 1936 р. надійшли.

— Магазин постелі Р. Джала, Львів, Хорущи-ни 3, поручає: ковдри, матраци по найдешевших цінах. Переробляє ковдри по 5 золотих, матраци по 7 зол. 639 87-100

— Мясарні Центросоюзу у Львові, Ринок ч. 2, Жовківська ч. 178, Личківська ч. 50. 29-30

— Окружне Кооперативне Свято, получене з відкриттям Вистави Українського Промислу у Ширці. Заходами Окружного Союзу Кооперативів у Ширці відбудеться в дні 7. липня 1935 р. Окружне Кооперативне Свято получене з відкриттям Вистави Українського Промислу в Ширці. У програму Свята входять: год. 10. рано Служба Божа на Золотій Горі в Ширці, год. 12.30 відкриття Вистави Українського Промислу в Ринку, год. 13.30 прийняття для делегатів від кооперативних установ і для запрошених гостей, год. 16.30 Святочна Академія в чит. „Просвіти“ в Остролі.

— Купецькі гімназії будуть відкриті в таких містах: Львів, Станіславів, Луцьк, Люблин, Варшава, Краків, Познань, Лодзь, Вільно, Білосток, Бидгощ, Кельці, Тарнів і Хоржів. Промислові гімназії повстануть у Львові (механічна і жіноча кравецька). Краків, Варшаві, Познані, Люблині, Радомі, Лодзі, Катовицях, Вільні і Влоцлавку.

— Пашпортові полекші для вчителів. Міністерство освіти рішило йти якнайбільше на руку вчителям новочасних мов, що зголошуються за пашпортовими полекшами, виїздячи за границю. Пашпорти будуть видавані тільки до тих країв, яких мова є предметом навчання пегента. Крім того вчитель, вернувшись до краю, мусить викласти посвідкою укінчення властивого курсу або зложити звіт з відповідного використання побуту за границею.

— Громадський суд, покликаний для поладнання контрверси між пп. В. Дядином і П. Ковжуном, до якого входили як заступники п. В. Дядинова пп. проф. д-р В. Старосольський і ред. В. Мудрий, а як заступники п. П. Ковжуна пп. проф. М. Осінчук і ред. М. Голубець і як суперарбітер проф. д-р В. Залозецький, вирішив на своєму засіданні з дня 24. червня ц. р. ось-що: „В замітці, яка появилася в „Новім Часі“ з дня 5. травня 1935 під заголовком „Історія України в образах“ в Культурній Хроніці, автор цієї замітки п. П. Ковжун закидає п. В. Дядинові брак відповідної інтелігенції, самостійності та використання чужих індивідуальних мистецьких мотивів. Не входячи в мистецькі критерії, суд стверджує, що в дотичній замітці не бачить підстав для таких закидів з громадського боку, шкідливих для п. В. Дядинова“.

— Банкруцтво кооперативної фірми „Альфа“. Часопис Кооперативної Ради у Варшаві „Вспульнота Праци“ ч. 12, з 15. червня 1935 р. Ł. R. S. 23560 містить оголошення, якого дослідний зміст вважаємо за вказане подати нашим читачам до відома: Nadzwyczajne Walne Zgromadzenie Związku Producentów Nabitia „Alfa“, spółdz. z ogr. odp. we Lwowie, odbędzie się dnia 25. czerwca 1935 r. o godz. 11-ej przedpoł. w lokalu własnym p. Bilczewskiego 6. z następującym porządkiem dziennym: Powzięcie uchwały, dotyczącej dalszego istnienia wzgl. rozwiązania i likwidacji spółdzielni. Zarazem zwołuje się ponownie II-gie Walne Zgromadzenie na dzień 7. lipca 1935 r. które odbędzie się w tymże samym lokalu o godz. 11-ej przedpoł. z następującym porządkiem dziennym: 1) Powzięcie drugiej uchwały rozwiązania i likwidacji spółdzielni. 2) Wybór likwidatorów. — Повище оголошення торкається фірми „Альфа“, яка має свої набілі, склади у Львові. Як з того оголошення видно, згадана кооператива знаходиться в ліквідації. Вже відбулися одні ліквідаційні збори, а на 7. липня назначені другі і потім приймуть уже до слова ліквідатори. Не виключене, що може до того „Зв'язку Продукентів“ дати ся замінити і деякі наші громадяни чи кооперативи. Тому вважаємо за вказане звернути їм на повище оголошення увагу та зокрема на рішення З'г. Зборів.

— Радний і званий польської мови. На запит одного воеводи міністерство внутрішніх справ

Міські Театри на середу, 3-го липня 1935.

Сьогодні в Театрі Ріжнородностей
в год. 7-30 Бера і Вернея
Три години забави за кілька сотників.

„Школа податників“

Найнижчі ціни!

ВІДГУКИ ДНЯ.

У ПОЇЗДІ.

В вагоні мов у печі. Не помагає швидкий рух поїзду, ні вітер, що ось зараз при шляху так низько нагинає колосисті хліби. Сонце сиділо приском на землі, а на поїзд подвійно. В вагоні душно і сонно. Подорожних як селечів у бочці. Мовчать, дехто пробує заснути, а всі пріють.

Сиджу і я. Читати не хочеться, дивитися крізь вікно — нема на що, послухав би — колиб хтось щось розповідав.

На останній лавці чую врешті якісь голоси. Пересідаюся туди. — ...же розжену нудьгу, може навіть задримаю. Залежить про що і як оповідають.

Бачу якась пані в зеленім костюмі і студент у синій шапочці. Десять якесь слово доки не старший пан з кривим носом як у яструба.

— То пані з Вилеңсзчзвну? — всміхається привітно студент.

— Власцівіе, jestem z Galicji, czy jak to teraz mówią z Małopolski...

— Bo to jest, proszę panią, jedyna i historycznie i logicznie sprawiedliwa nazwa.

— Owszem, owszem. Włec jestem z Małopolski, ale już dziesięć lat mieszkam na Wileńszczyźnie.

— A ładny to kraj?

— Cudowny. Tylko lud ciemny, biedny, ale do-o-obry — протягнула по білоруськи.

— A cóż tam panowie Litwini? — блиснув оком студент.

— Ogromnie uparty naród. Nic nie chcą pamiętać, co my im dobrego zrobili. Ogromni szowiniści.

— I co oni sobie myślą! — вибухає студент. Tworzą na gwałt jakiś nowy naród. Kto to dawniej słyszał? Litwin, to był Polak, który pochodził z Litwy! To rozumie. Ale Litwin — jakiś osobny naród, naprawdę śmieszne.

Пані в зеленім костюмі хотіла щось висловити, але, видно, узнала за зайце, бо тільки перейшла на білоруську.

— Białorusini to bardzo poczciwy lud.

— No tak. Słyszałem o tem — заявив авторитетно студент. Ale niech mi pani powie, skąd tyle słów niepolskich w ich języku?

— Ну, przecież to język bardzo zbliżony do rosyjskiego.

— Powiedzmy: zepsuty rosyjskim! — попра-вив студент. Oni są przecież rzymsko-katolicy?

— Tak, ale nie wszyscy. Są i prawosławni.

— Widzi pani! I tutaj Rosja zostawiła po sobie ślady. Ale ja mam wrażenie, że to się da odrobić.

Огromnie опornie to idzie — зітхнула пані. Niedaleko granica, bolszewicy i wogóle Rosja...

— Albo weźmy Rosję... — почав студент.

— Але я на жаль не міг почути його думки про Росію, мусів висідати.

А цікаво було. Хто зна, чи й москалям не відібрав права на національну окремішність.

Галактіон Чіпка.

вияснило, що радний, якого звинувачено польської мови в слові і письмі заквешеновано, може не піддаватися іспитові, який мав би це ствердити. Незалежно від того зверхник громади може проголосити втрату мандату радного, якщо не-знання польської мови є повне і загально відо-ме та проявилось в часі урядовання ради. О-наче при видаванні таких рішень слід зберегти велику оглядність і незнання польської мови ствердити дослівно. Факт, що радний робить граматичні або орфографічні помилки не дає ще достаточної основи видавати таке рішення. Радний, якому відібрано мандат з причини не-знання польської мови, має право рекурсу. Зверхня влада може покликати його, щоби в приязі його представника написав кілька речень по польськи, і коли спроба випаде успішно, рі-шення бурмістра можна уневажнити з причини помилкової оцінки фактичного стану.

— Новий повітовий виділ у Дрогобичі. На за-сіданні повітової ради в Дрогобичі вибрано но-вий виділ, до якого увійшли: д-р Роман Ярош, дир. Фр. Йошт, д-р Ром. Добровольський, інж. Кшишковський, о. Микелита і Фр. Когут.

— За крадіж громадських грошей. Перед львівським судом станув Ілько Деревецький, б. вій з Камінеброду пов. Городок під закидом спроневерення 2000 зол., які вплинули до гро-мадської каси як податки та інші публичні о-плати. Обвинуваченого засуджено на півтора року в'язниці з припиненням.

Давно очікувана

ДРУГА ЧАСТИНА

Споминів Олесницького

п. н.

Сторінки з мого життя

вже вийшла з друку.

Ціна 90 сот., porto 30 сот.

можна дістати у Видавничій Спільн. „Діло“.

— Краєва хроніка. Референдаря воевідського уряду Евз. Копистянського припинено в урядо-ванні. — На фестині в Маличковицях під Льво-вом прийшло до біяки, в якій вбито 25-літнього Павла Сорочанського. — У вівторок 2. липня ц. р. у Ходорові скінчив самогубством Дмитро Ду-баневич. емер. листар, підрізавши собі горло, груди і черево бритвою. Лікарям не вдалось йо-го вдержати при життю, бо за багато спалоо криві.

— 1000 зол. нагороди за спіймання грабіжни-ка. До всіх поліційних станиць в краю розісла-но стежні листи за напасником, що ограбив пе-ред кількома місяцями Зигмунта Кріса, власни-ка контори виміни грошей в Коломиї. Одночас-

но визначено нагороду 1.000 зол. за поміч у зловленні грабіжника. Як відомо, Кріс вертав з контори до дому і ніс під пахою тежку, в якій находилася більша скількість різних загранич-них валют. Напасник вдарив на сходах Кріса в-кимсь предметом по голові і коли нападений впав без пам'яті, грабіжник ухопив тежку з грі-шми і втік. Досі не вдалось поліції потрапити на його слід.

— Зловживання зі стемплями. В Калуші відкри-то великі зловживання зі судовими стемплями. У зв'язку з тим арештовано м-ра Перковича, ад-вокатського соліцитатора Долинуку і нотаріаль-ного урядовця Люфта. Опечатано теж біора го-родського суду і переведено реалізі в адвкат-ських і нотаріальних канцеляріях.

— Бурі, громи й пожежі. Над Покуттям перей-шла буря з грозами і наробила великої шкоди в різних господарствах. Найбільше потерпіло рілляне господарство княгині Пузини в Хомачівці. де град знищив землероду на просторі 200 мор-гів. — Небувала буря навістила Смичичину. Позв-ривало багато дерев, позривало дахи, повалило телеграфічні стовпи, понищило засіви. Один се-лянин біля Римапова на вид шкід, яких він за-знав, умер від серцевого удару. Та сама буря знищила теж ясельський повіт. Одночасно жер-твою гургану стала Люблинщина, при чому від громів згоріло багато будинків. У Мілеєві господар прив'язував пса до буди. Грім убив чо-ловика і пса. У Скриднові згинули від грому дві особи. В Морозовичах на Волині грім спалив хату Максима Гурського, при чому згинула його 24-літня донька Катерина. Від грому згинули лю-ди теж в Піжув, Корханівці і Пенках. У Новому Дворі грім ударив у стодолу і вівчарню, в яких находилося 300 овець. Все згоріло разом з бу-динками. В Махнові пов. Сокаль грім спалив за-городу Стефана Дмитришка, при чому погібла 16-літня донька господаря. Над частиною тар-нівського повіту гурганова буря знищила по-верх 100 будинків, позривала дахи і знищила стодолу, наповнені сіном. Саді і ліси поломи-ло, багато дерев вирвало з корінням. Матеріаль-ні шкоди величезні. — Над Люблинщиною лю-тилася вночі на 28. м. м. страшна буря з гро-ми, що викликала багато пожеж. В Остролі по-в'яні згоріло 120 будинків. Згинуло теж кілька осіб.

— З димом. Вночі на 27. в містечку Малибоки пов. Столпці вибухла пожежа з невідомої при-чини. Згоріло 255 будинків, що належали до 30 власників. Тої самої ночі в селі Велика Слобода тогож повіту пожежа знищила 10 хат, кількаде-сят будинків і багато штук живого інвентаря. В селі Беребойно від удару грому пішло з ди-мом 39 будинків.

— Цигани вкрали 7-літнього хлопця. Сталося це біля фільварку Стрільці острівської громади (недалеко Вильна), де над рікою стояли табори цигани. Дві години після їх відїзду в рознімі ала-сника фільварку Гротовича стверджено, що 7-літній син Збішок пропав без сліду. Батько дж

тнині зі стрієм, майором польського війська, ки-
нувшись негайно в погоню. Цигани, що втікли фі-
рами, дігнали аж у віддалі 25 км. Хлопця відо-
брали і всіх циганів арештувала поліція.

— **Скандал з румунськими скарбами.** Справа
звороту румунських документів і скарбів боль-
шевицями набирає шораз більшого розголосу.
Показується, що румунські міністри, рятуючи
державне добро перед німецькими окупантами,
наповняли вагони не грішми та дорожніцтвами,
але різними приватним майном. Багато скрип-
було вивопнених дамською гардеробною найно-
вішої моди з 1916 р. Де властиво подівся дер-
жавний скарб, це питання, на яке можна відпо-
вісти всіляко. Прилюдно опінія румунського гро-
мадянства атакує гостро тодішніх міністрів, що
в найтяжчих хвилинах для народу думали тільки
про власну наживу та про рятівання гардероб-
ни своїх жінок.

— **Трагічне вінчання.** В Менсін-галі в Нью-
Йорку відбувалося вінчання Люїса Шайна з Пер-
лею Соколов у приваті кількох осіб. З невияс-
неної причини запалилися штучні квіти в місці,
де знаходилася молода пара. Повстала жахлива
паніка, якої наслідки були фатальні. Мати нареч-
еного і студент Штрікер померли від попечен-
ня. Наречені знаходяться також у шпиталі в тяж-
кому стані. Шілий будинок Менсін-галі згорів.

— **Рявні вістки.** На летовищі в Роналідшей в
північній Шкотії впав комунікаційний літак, при-
чому загинуло 6 пасажирів. — В копальні вугля
в індійській провінції Бігар наслідком вибуху
газів загинуло 22 робітників і 25 є ранених.

— **Музей „Бойківщина“ в Самборі** мав від 1.
квітня до 30 червня ц. р. 142 каталогових чисел
приросту до ч. 3738 включно. В поодиноких від-
ділах прибуло предметів: археологія 266, етно-
графія 203, ікони 3, різьби 3, монети 14, печатки
1, медалі 34, стара зброя 1, портрети 1, рисунки
2. Архів і бібліотека: книжки 36, рукописи 1, до-

кументи XX. в. 8 + 1 фасц., афіші 27, часописи
363, світлинки 30, етнографічні матеріали 3 фасц.,
квіти 21. Жертводавцями були: о. Білінський П.,
Бережанський Ф., дир. Бачинський М., Варени-
ка Н., Друкер С., д-р Доліницький С., Доліниць-
ка Н., Доліницький З., Дроздовська М., о. Дато
С., проф. Домбковський П., д-р Кобільник В.,
проф. Кубіович В., Кноллер І., Кость Н., д-р Кня-
жинський А., рад. Козбур І., Козбур С., мж. Кор-
дуба В., о. Лукань ЧСВВ, Ляшечко О., д-р Мак-
симчук І., Максимчук Ю., Мицак С., о. Мосора
М., проф. Орловський Н., Павлушевич А., Періг
М., Пеленський Ю., д-р Рабій Ю., Ред. „Новий
Час“, рад. Стефанович М., Сигерін Е., Саварин
М., дир. Ткач О., Укр. Кооп. Банк Самбір, д-р
Фальковський Я., Чіпаківна З., Явірська О.

— **Важна проблема для панни Марусі.** Це була
дійсно проблема: так любила цю суконку в кві-
ти, а не сміла її вбрати, бо боялася, що в прив-
аті пустять краски. Але Маруся завжди мала ща-
сття, отже і в цьому випадку найшла поміч у кло-
поті: РАДІОН. Суконка випрана на зимню у Ра-
діоні виглядала наче нова. Тому Маруся гово-
рить сьогодні кожному, хто ще не знає: „Якщо
маєш що випрати, візьми Радіон, бо він пере-
дійсно все“. Треба пам'ятати, що Радіон продають
тільки в оригінальному опакуванні та ніколи без
опакування.

З кіна.

КІНО „КОПЕРНИК“: „УПАДОК ДОН ХУАНА“.

Поголоска, яка довго перед появою цієї філь-
ми кружувала у світі десятої музи: що „Упадок
Дон Хуана“ з Доглясом Фербенком у головній
ролі буде „ревеліцією“, — не завела. Цю фільму,
яку висвітлює тепер кіно „Коперник“, можна
сміло зачислити до найкращих в цьому сезоні і
вона є одною з найліпших, які дає київська
фільмова продукція. Символічну постать Дон
Хуана використали сценаристи у формі сатири:

вони показують цього непереможного покорителя
жіночих сердець вже доволі старим і втомленим
своєю „геройською“ діяльністю — дарма, що все
ще непереможним і одиноком для усіх жінок то-
дішньої Севілі. Та коли наслідком зловісного
„хві-про-кво“, Дон Хуана протолошуть помер-
шим і він миттю стає легендарною постаттю, —
живий і здоровий Дон Хуан знає непоборних
труднощів і перешкод, коли хоче ніччю перлу-
тися до життя таким самим, яким його всі па-
м'ятають і — величають. І врешті власна його
„справжня“ дружина, покинена ним колись, від-
криває йому очі на дійсність і — відносить пере-
могу над непереможним. Даглас Фербенко у ролі
пристаркуватого героя ідеальний; так само всі
інші ролі, здебільша епізодичного характеру, об-
саджені знаменито. Режисер Корда дав чудову,
стильову виставу. Перед головною фільмовою плу-
ть дві гротески, для яких самих варта бачити про-
граму!

Нові книжки й журнали.

ЖУРНАЛИ.

ШЛЯХ НАЦІЇ, місячник української національної
політики і громадського життя. Львів, липень — сер-
пень 1935. Р. І. Ч. 3—4. Зміст: Василь Мудрий: Від
негативізму до реалізму. Василь Кучабський: Первін-
нішньої нашої національної політичної структури.
Степан Конрад: Панські злиди. Зенон Пеленський:
Отаманія. Василь Пачоский: Питання репелсансу
української літератури. Роман Олександрович: Англії.
Ю. М.: Абсінція. Д-р Т. Олександрович: Українство і нова
польська конституція. Речення. Українська хроніка:
З приводу 10-ліття „Великого Лугу“. „Стрівожена опі-
нія“. Міжнародні справи: Реконструкція британського
кабінету. Сер Самуель Гор. Великий день Гітлера:
18. червня 1935. З пресових стовбів. Надіслані книж-
ки і журнали. Ціна цього подвійного числа 1.50 зод.

ЖІНОЧА ДОЛЯ, часопис для українського жі-
ноцтва. Коломиї, 1. липня 1935. Р. XI. Ч. 13.

КООПЕРАТИВНЕ МОЛОЧАРСТВО, Львів, 1-го
липня 1935. Р. X. Ч. 7.

УКРАЇНСЬКИЙ ЕМІГРАНТ, Львів, травень 1935
Р. IX. Ч. 7.

ОГОЛОШЕННЯ

За оголошення редакції не відповідає.

Театри.

Великий Миський Театр.
Нечиний.

Театр Рівновродностей.

Середа, 3. VII. год. 8 веч. „Школа по-
датників“.

Четвер, 4. VII. год. 8 веч. „Школа по-
датників“.

Кіна.

АДРІЯ: „Долина тривоги“, „Страшна
ніч у Зоо“.

АПОЛЬО: „Царевна і я“ (Ліна Гар-
рей).

АТЛАНТИК: „Гармонія“ (большеви-
цка муз. комедія) „Світ залюблений“
(амер. комедія).

ВАНДА: „Атлантида“, „Якби я мав
лігон“.

ГРАЖИНА: „Ледви вчора“.

КАСІО: „Віденські ночі“.

КОЛІСЕЙ: Нечиний.

КОПЕРНИК: „Упадок Дон Хуана“
(Догляс Фербенк).

МАРУСЕНЬКА: „Нічне життя богів“,
„Добра ворожка“.

МІРАЖ: „Веселина парада“ з Фр. Галі.

МУЗА: „Білі люди“, „Все жарт“.

ПАКС: „Гогофта“.

ПАЛІЯС: „Нескопий“ (на осп. Ед.
Воласа), „Людина без лиця“.

ПАН: „Не хочу знати хто ти“.

РАЙ: „Азбука кохання“ з Димшию та
Круковським.

СВІТ: Нечиний.

СОНЦЕ: „Ніші життя“, ревія „Грунт
то перший“.

СТИЛЕВ: Нечиний.

УТИХА: „Таємниця експресу ч. 6“ та
ревія з Я. Белявським.

ХІМЕРА: „Місто під терором“.

Закордонне радіо.

Середа, 3. липня 1935.

Відень (306,8) 12:00 Радіоконцерт, 16:05
Віденські вальси, Брюссель (483,9) 20:00
Музичний фестиваль, Братислава (398,8)
20:25 Скрипк. концерт д-дур Бетовена,
Кошиці (259,1) 19:40 Концерт, Прага
(470,2) 12:30 Джазова музика, 19:40 Са-
лоновий квартет, Копенгаген (255,1)
22:15 Скрипк. концерт, Париж (1648) 20:40
Форт. твори для дітей, Кенігсгустер-
гавзен (1571) 19:00 Форт. ресіталь, Ми-
хем (405,4) 17:00 Радіоконцерт, Бука-
решт (364,3) 20:45 Пісні Шумана, Буда-
пешт (550,3) 19:15 Вечір солістів, Міляно
(221,2) 20:40 „Льорзета“ оп. Масканіні,
Рим (420,8) 21:00 Скрипк. концерт.

Четвер, 4. липня 1935.

Відень (306,8) 17:30 Концерт солістів,
Братислава (398,8) 16:30 Радіоконцерт,
20:00 Тріо ес-дур Бетовена, Кошиці
(259,1) 17:40 Для Закарпаття, Прага (470,2)
11:05 Салон. музика, 15:00 Концерт філь-
гармонії, Париж (1648) 20:45 Фестиваль
французької музики, Білгород (437,3)
21:30 Легка музика, Берлін (356,7) 16:30
Оперні мелодії, 20:10 Танковий вечір,
Кенігсгустергавзен (1571) 16:00 Легка
музика, Лівніці (382,2) 15:15 Пісні Шу-
берта, 17:00 Концерт симфонічної орк.,
Міляно (221,2) 20:40 „Амаранта“ оп. Ле-
гара, Рим (420,8) 20:40 „Із Перголасо“
оп. Лінді.

Львівське радіо.

Середа, 3. липня 1935.

6:30 Ранішня акад., 8:25 Практичні ака-
д., 11:57 Сигнал часу, 12:03 Метеоро-
логічні вістки, 12:05 Погуди денник,
12:15 Концерт, 15:15 Біржа, 15:25 Експорт,
15:30 Англійські пісні (гр. пл.), 16:00 Ви-
ріб домашнього вина, 16:15 Солісти (сп.,
музика), 16:30 Мандрівка Іванни, 17:00
Діалоги на балі і танці, 17:45 Пісні
(гр. пл.), 18:00 Веселий скетч, 18:15 Ціла
Польща співає, 18:30 Ресіталь — ака-
д., 18:40 Сільна реверс і культурне
життя, 18:45 Легка музика, 19:05 Програ-
ма на черговий день, 19:15 Рекламовий
концерт, 19:30 Трансмісія в Варшаві,
19:50 Захорд. гужор, 20:10 Екзотика у му-
зиці, 20:45 Вечірній денник, 20:55 Образ-
ці з життя давньої і суч. Польщі, 21:00
Концерт Шопена, 21:30 Носиф Шлаус-
ський як командант, 21:40 Скрипка і форт.,
22:05 Спорт. вісти, 22:15 Радіоконцерт,
комунікати.

Четвер, 4. липня 1935.

6:30 Ранішня акад., 8:25 Практичні ака-
д., 11:57 Сигнал часу, 12:03 Метеоро-
логічні вістки, 12:05 Погуди денник,
12:15 Велика опера (пл.), 13:05 Концерт
мандолінистів, 13:30 Гр. пл., 15:15 Біржа,
15:25 Експорт, 15:30 В. Еспанія, 16:00—18:00,
19:30 і 22:10 Трансмісія в Варшаві, 18:30
Про рід Гербуртів і їх город, 18:40
Сільна реверс, 18:45 Форт. ресіталь, 19:05
Програма на черговий день, 19:15 Рекла-
мовий концерт, 20:00 Фільмовий феє-
стон, 20:45 Веч. денник, 22:05 Спортівні
вістки.

На Сході -- ми!

ІВАННА ЧЕРНЯВІ.

Книжка змальовує по мистецьки бо-
ротьбу України з Москвою у нещадно-
кому прийдешньому. — Окладника
роботи мистця гнурасова 200 сторін
друку. — Ціна зол. 1.50.

Дістати можна в друкарні „ДЕМОС“,
Львів. Ринок ч. 10. і у всіх книгарнях.

По розв'язанні спілки відкрито в новому льокалі СКЛАД і РОБІТНЮ ВЗУТТЯ О. БЕРЯК,

вул. Руська ч. 18

напроти церкви. 1756 5-10

БІРЖА.

ГРОШ.

Долар у Львові у приватних оборотах
5.25—5.27 зол.

Нім. марка 175—1.85, фр. франки 34.90
— 35.00, шв. франки 172.50—173.50, фунти
стерлінгів 26.00—26.20, австр. шіллінги
98.00—101, чеські хорони 22.00—22.25,
рум. леї 30.00—32.00, ліри 42.00—44.00.

Золото: Долари 9.10—9.15, Франки фр.
34.30—35.20, Дукати 82.50—83.00, Корони
36.40—37.00, Рублі 4.65—4.75, 1 гр. зол.
5.924.

Срібло: Корони австр. 0.34, Рублі 1.50,
Факорени 0.35, 1 гр. ср. 0.07—0.08.

Заставні листи.

4 1/2 проц. дол. Т. К. З. 43.00—44.00, 5
проц. дол. Б. Г. 51.00—53.00, 4 проц. Зол.
Б. Г. 43.00—44.50, 4 1/2 проц. Зол. Б. Г.
46.00—48.00, 4 1/2 проц. Ком. Б. Кр. 52.00
— 55.00, 4 проц. Б. Г. К. 61.00—64.00, 4 1/2
проц. Б. Г. К. 62.00—65.00, 4 проц. позич-
ка м. Львова 46.00—47.50.

Преміації.

Доларівки 32.50—34.00, Інвестиційна
104.00—107.50, Будівельна 42.00—44.00.

ЦІНИ „МАСЛОСОЮЗ“.

„Маслосоюз“ повідомляє, що з дні 2.
липня ц. р. кооперативам платити за:

1 кг. масла дес. 2.10 зол.
1 кг. масла ескорт. 2.15 „
1 д. сметани 0.60 „
1 ж. верш 2.60 „

Ціна на молоко не ставити.
Пастеризоване молоко з доставкою до
дому у Львові 1 літра 24 сот.
Температура на масло і інші сільця, на
молоко і сметану вдержана.

Маслосоюз повідомляє, що від 2. VII.
ц. р. платити своїм доставцям за 1 кг.
живої ваги птиці, дько подіра птахом-
мисарні „М. С.“ у Львові, (вул. Декерта
ч. 4):

Куриця від 50 дят. за 1 кг. 1.00 зол.
Мол. одиор. кури 1. кл. 0.80 „
Пастарки 1.30 „

Птицю приймає в сільцях визна-
ченого приїзду для кожного доставця.
Когутів, качок, гусей, індичок та інди-
ків з огляду на кінець сезону не приймає.

ДРІБНІ ОГОЛОШЕННЯ

Плякети, жетони, спортивні нагороди.
Вирібні Я. Буше, Львів, ул. Академіч-
на ч. 6, тел. 218-48. 1708 а 6—13

Пропушлинові бандажі гумові черев-
ні, широкі, проти усування мати під
гарантією анжонку відоме Укр. Орто-
педичне Заведення Івана УГРИНА,
Львів, вул. Бірменська ч. 15. 1629 15—30

Паню незаможну в відповідно тоти-
лою, пізнає наразі за творення спіл-
ного підприємства, злібний торговельник
а бранжі делікатесів. Листи до Адміні-
страції „Ціла“ для „Будчисть“. 4 1—2

Червоні короники ручної роботи, бро-
нцери. Фабричні ціни. ФРАЙЛІХ, Се-
стуська 21. 1904 6—7

Мотор Діала 8 км., ламач ханіни, мо-
дотовий млин, дукано, оказійно про-
дасть Кітлер, вул. Коперника 34, Львів.
6 1—2

ОГОЛОШЕННЯ.

Конкурс на посади агрономів

Філія „Сільського Господаря“ в Пе-
ремислі приймає двоох агрономів.
з тих одного спеціаліста з дізнання го-
ділля і моточної господарки. Усіма при-
няття після умови. Зголошення слати
до філії „Сільського Господаря“ в Пе-
ремислі: вул. Косцюжана ч. 3.

Тревала ондуляція.

виконана членом Міжнародного Союзу
Фризів у Парижі, Вистроном, Львів,
вул. Фредри 6, тел. 251-31, дає найбіль-
ше задоволення підчас побуту на дої
природи. Одноразова проба, щоби пере-
конатися про досконалість і тревалість
Ціни приступні. 1734 2—4

Читайте „Діло“!